

Cuprins

Cuvânt despre cuvinte și nu numai	7
În loc de introducere	13
<i>Despre părinți și copii</i>	19
Gabi	21
Lucian	26
Ionică	30
Petrișor-Miraj	46
Scrisoare către Bogdan	55
Amintiri despre tata	58
Moș Mihu	68
<i>Despre dragoste</i>	75
Americanul	77
Când totul vorbește	85
Palma de Mallorca	98
Aleasa	115
Sublim	126
<i>... și nu numai!</i>	141
Unde dragoste nu e	143
Fata verde	148
Larissa	163
Imposibilitate	168
Frății	186
Test de paternitate	190
<i>Și băieții plâng câteodată</i>	201
Dragoste de vânzare	203
Privighetoarea de cristal	210
Un alt fel de iubire	216
Paralele	223
În loc de încheiere	249

Gabi

Ascuns în desişul codrului, satul părea rupt de lume și de blestem, pentru că acolo, în mijlocul codrului, și se părea că te află cu adevărat în Eden. Ziua, băieții și fetele satului se adunau pe izlaz, fiecare păzind cele câteva oi de pe lângă casă, un cal, o vacă sau alte animale. Și aşa, copiii satului știau încă de mici să-și învingă teama, să inventeze jocuri, să caute soluții ori să afle răspunsuri. Așa își amintește Gabi copilaria...

Era un băiat înalt, slab, dar vânjos, puternic și neînfricat. Nu își amintea să-i fi fost vreodată frică de noapte, de oameni sau de vreo vrietate a pădurii. Iubea pădurea, iubea jocul și găsea întotdeauna câte ceva în plus pentru a-i dărui frumusețe și nouitate vietii.

Casa lor, agățată parcă între cer și pământ, purta cu ea zâmbetul aspru și trudit al părinților, siguranța unui trai fără griji și lacrimile calde de rouă ale brazilor uriași care o protejau. Curtea din față, largă, înflorită și înmiresmată de mâinile harnice ale mamei, cobora hotărâtă către ulița mare, deschizându-se primitoare curioșilor care ar fi dorit să privească. Dinspre casă până în uliță să tot fi fost trei sute de metri. Poarta mare, din lemn cioplit, oprea pasul călătorului nepoftit.

Într-o zi caldă și frumoasă de vară, când pisicile își ascundeau plăcileala pe sub tufele de trandafiri și găinile își strigau biruință prin cuibare, Gabi se afla singur acasă. Frații mai mari plecaseră cu părinții la munca zilnică, iar Gabi, băiatul care știa să culeagă bucuria fiecărei zile, privea plăcileala curtea toropită de căldură și de miresme. Nu-i plăcea plăcileala și nu-i plăceau zilele de singurătate. Ochii lui scormoneau în minte pentru a găsi undeva vreun colțisor din care să răsără veselia și joaca.

Și atunci văzu: legat, Mișu, câinele de pază, își scutura plicul sărmă de-a lungul unei sărme care pornea din peretele casei și se oprea tocmai jos, la poarta grea din lemn cioplit. Gabi își simți înima gata de acțiune: fugi în atelierul bunicului, de unde se întoarse în grabă cu un scripete. Fixă scripetele pe sărma întinsă, apoi legă voinește copaia mare folosită de mama pentru spălatul rufelor. În mai puțin de o oră, Gabi era posesorul celui mai grozav funicular pe care-l văzuse vreodată. Făcându-și curaj, urcă în copaie și dădu drumul funicularului. Cădereea amețitoare a celor trei sute de metri îi făcu înima să strige ca a unui viteaz pe câmpul de luptă. Un singur lucru era cam nefiresc și nu știuse să-i dea de capăt: când ajungea la destinație, funicularul se izbea violent de stâlpul greu al portii de lemn. Și iarăși a fost nevoie să scotocească prin atelierul bunicului după soluția ce părea că nu se află nicăieri.

Într-un târziu, ochii i s-au oprit asupra unui covor gros de cauciuc: era o bucată mare de talpă din care bunicul, meșter priceput în multe lucruri, punea pingele pantofilor arși de praful ulițelor bătrâne. Fără să mai cântăreasă pierderile, căci nu le stă în fire copiilor să facă aşa ceva, Gabi înfașură priceput bucața de cauciuc în jurul sărmei otelite din dreptul stâlpului de lemn al portii. Când funicularul porni a doua oară, Gabi descoperi cu satisfacție că este mult mai bună oprirea scripetelui în manșonul de cauciuc decât în stâlpul portii.

Atrași de chiotele vesele ale lui Gabi, copiii veniră în scurt timp la poarta lui, privind cu invidie și poftă spre curtea îmbogătită de o astfel de inventie. De aici și până la înflorirea unei afaceri, fu destul de puțin: curioșii erau dispuși să încerce măcar o dată „ascensorul” lui Gabi, iar el știa exact cum să le trezească și mai mult dorința. Și, pentru că toate au un preț, dorințele băieților își afară repede prețul: un leu pentru fiecare transport. Curând, toată ulița aflase de minunea din curtea lui Gabi, iar el își încasa fericit câștigul.

Numai că la vîrstă năzbătiilor rar se întâmplă să mai și gândești. Așa s-a întâmplat și de data aceasta. Funicularul greu izbea puternic în stâlpul portii, chiar dacă manșonul de cauciuc atenua puțin şocul. După câteva zeci de „transporturi”, stâlpul începu să-și iasă din „fire”. Băieții însă, încinși de emoții și de nouitatea jocului,

Florentina Coman este cunoscută publicului prin cărțile „Odette, văpaia albastră” și „Pentru tine, domnișoară!”, apărute în anul 2009 la Editura Viață și Sănătate. Profesor-psiholog, cu un master în consiliere psihologică și educațională, Florentina Coman își împarte pașionarea prin pagini de carte, fărâme de amintiri, răstimpuri de consiliere și visuri despre o lume mai bună.

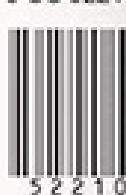
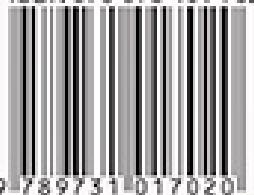
Se poate! Se poate să rămână curat într-o lume murdară, să fii pasionat când ceilalți se contaminează de blazare și să trăiești ceea ce crezi, chiar dacă (sau, mai ales dacă), la prima vedere, asta nu îți-ar aduce decât deservicii; să scrii cu podoare despre intimitate și să rămână interesant, să te ancorezi în valorile țăriene fără să devii plăcăsitor, să vorbești despre fericire și să convingi; să-i înveți pe copii cum gândesc adulții, iar pe adulții, cum este să fii copil, îndemnând tuturor ideea de copil al lui Dumnezeu.

Indiferent cărei generații aparținem, avem, cu siguranță, nevoie de un volum ca acesta, care să cuprindă povești de dragoste, fără nuditate; povești de învățătură, fără verdicte moralizatoare; fapte concrete din viață, fără a cădea în banalul cotidian; în final, o credință trăită, fără vorbe și fără emfază.

Prof. univ. dr. Dan CONSTANTINESCU

evs
editura viață și sănătate

ISBN 978-973-101-702-0 CG 52210

9 789731 017020

52210